

6th Womens World Gliding Championships 2011 in Arboga 15-27 juni

Text och foto: Lena Bergquist.

Våra gäster anländer

Gästerna, jo vi såg VM-deltagarna som våra gäster, anlände åtminstone en vecka innan tävlingen började. De slog upp sina förtält på campingen och gjorde sig hemmastadda. Master prydda med nationsflaggor växte upp som vass i en badvik och det samtalades på språk från både öst och väst. Mest talades det förstås engelska.

En liten del av campingen.

På klubbområdet höll man på med de sista förberedelserna och duscharna var fortfarande lite nyckfulla när det gällde att fördela varmvattnet (något som gick till sig så småningom). Nätverket fanns mest i teorin och fiket var ett minne från förra sommaren. Trots detta var i stort sett alla förberedelser klara vilket säger något om hur mycket arbete som krävs för att arrangera en internationell tävling. När det så var dags för den officiella träningen var allt det ovan nämnda på plats (utom möjligen det nyckfulla varmvattnet i duscharna) och funktionärerna var redo att spurta de sista metrarna på ett maratonlopp som pågått i åtminstone 3 år.

Ett informationscenter var inrymt i en valstuga mellan bygglokalen och briefinghangaren och hyste Lars-Åke Allerhed, Ingalill Hägg och Ann-Lis Olsson som fick ordna det mesta som är möjligt att ordna. I det s.k. "scoringoffice" (sekretariatet) huserade Pall Einarsson och Reno Filla tillsammans med de båda meteorologerna Gunnar Karlsson och Lotta Broström (då och då). I köket huserade Lars Jauring med flera och i fiket hängde klubbens yngre förmågor.

Reno Filla (scoring), Gunnar Karlsson (meteorolog) och Torbjörn Olsson (vägning) den första träningsdagen.

Vågmästare både före och under tävlingen var Olle Jonasson och Torbjörn Olsson som kontrollerade att flygplanen höll vikten under hela tävlingen. Alla flygplan vägdes nämligen innan de fick ställas upp för start på banan. Bengt Frid och hans mannar kämpade med start och landning och Bodil höll ordning på Sven som höll koll på start och målgång. Och överallt var tävlingsledaren Mats och såg till att såväl deltagare som funktionärer hittade sina platser i tillvaron på fältet. Cykeln var utan konkurrens det mest använda fortskaffningsmedlet.

Alla flygplan vägdes innan varje uppställning. På den lilla bilden kontrollerar Torbjörn Olsson att Petra Papežiková, Tjeckien har alla dokument i ordning. Petr Krejcirik (Team Captain) stöttar.

Invigningen

Efter fyra träningsdagar var det så dags för invigningen. Tanken var att skapa en värdig inledning till världsmästerskapet och det började bra. De olika nationerna transporterades i kortege till norra änden på Arboga flygfält i olika veteranfordon. Väl framme vid invigningsplatsen skedde den formella invigningen med tal och bandklippning.

Kortegen med VM-deltagarna på väg mot invigningen.

Efter invigningen vidtog en flyguppvisning som visade upp engelska och svenska stridsflygplan, formationsflygning med Skybirds (fem damer), avancerad flygning, modellflygning, fallskärmshoppning och trippelbogsering. Är vi lite självkritiska så kunde tempot mellan de olika avdelningarna ha varit högre. Nu blev flyguppvisningen en tämligen långdragen historia som inte avslutades förrän i solnedgången.

Stewarden Marina Vigorito, Italien klipper det blågula bandet och därmed är tävlingen invigd.

Vädret

Vad ska man säga om vädret egentligen annat än att lågtrycken dominerade. Veckan innan VM och under två av fyra träningsdagar var vädret utmärkt för segelflyg, men i och med invigningen påbörjades en långsam färd nedåt till de lägre millibarerna.

Väder...

Men det började trots allt bra. Första veckan blev det tävlingsdag tre dagar av fem. Den andra veckan flögs det i gluggarna mellan lågtrycken och fronterna när så var möjligt.

Meike Müller, Tyskland (4:a) och Hana Vokřínková, Tjeckien (16:e) standardklassen.

Den sista dagen förbättrades väderläget något vilket fick tävlingsledaren att under briefing utbrista: "Idag är första gången sedan tävlingen inleds som trycket överstiger 1010 mbar" vilket framkallade ett allmänt jubel i församlingen.

Den röda västen och ledaren

Den röda ledarvästen infördes i tävlingen för att göra det riktigt tydligt vem som hade den totala ledningen för tillfället. Syftet var att skapa en sorts vandringstrofé som ledaren av tävlingen stolt kunde visa upp (sig i) och som även kunde vara lite värmande under kyliga sommarkvällar. Företeelsen är inte ny inom idrottsvärlden men förekom här för andra gången inom segelflyget. Första gången var i Arboga förra året...

Världsmästaren i 15 m-klassen, Susanne Schödel, Tyskland.

De första att bära dessa västar blev i klubbklassen Amelie Audier, Frankrike, i standardklassen Joanna Biedermann, Polen och i 15 m-klassen Alena Netusilova, Tjeckien. Efter den andra tävlingsdagen övertogs ledarvästen i 15-m klassen av Anne Ducarouge, Frankrike medan statusen var oförändrad i de båda andra klasserna. Dessa fick behålla västarna tills de övertogs av de slutliga mästarna; i klubbklassen Agnete Olesen, Danmark (dag 5 och sista tävlingsdagen!), i standardklassen Sue Kussbach, Tyskland (dag 4) och i 15 m-klassen Susanne Schödel, Tyskland (dag 4).

Stilstudie på Sue Kussbach, Tyskland som tog segern i standardklassen.

Dagspriserna

I Arboga Flygklubb anser vi att dagspriserna ska vara ät- eller drickbara och då helst tillsammans med lagkamraterna. Sålunda bestod dagspriserna bland annat av hembakad sockerkaka i form av en dalahäst (formen fick behållas), hembakad rabarberpaj inklusive recept och hjortronglög. Mycket uppskattat.

Festerna

På en internationell tävling som ett VM hör det till att det då och då arrangeras en och annan fest för att piloter, ledare och funktionärer ska få umgås under trevliga former. Sålunda satte det tyska laget som anordnade en internationell kväll. De bjöd på en sorts fylld pastakudde och öl. Sedan var det lite tunnsått på fester till det var dags för nationskvällen och Babajagan (se nedan).

Midsommarafton inföll oturligt nog dagen före avslutningsfesten så då anordnades inte någonting särskilt av klubben. Fransmännen däremot tyckte inte att det störde med två fester på raken utan bjöd alla intresserade på lite av varje. De puritanska öppettiderna på systembolaget i Arboga såg dock till att festdeltagarna höll sig på en lagom glad nivå.

Spelmän

Avslutningsfesten blev en typisk Arbogafest men med ett betydligt större mått av exotisk svensk kultur än vanligt. Festsdeltagarna fick njuta av svensk folkmusik både som egna nummer och som ackompanjemang till dansare från Arboga folkdansgille. Under festen delades gåvor i form av glas ut från klubben till samtliga deltagare. Middagen bestod av förrätt, huvudrätt med grillad oxfilé samt efterrätt med jordgubbar och glass. Allt tillagat på plats av klubbens medlemmar. Efter middagen vidtog dans så länge man orkade.

TV-teamet

Ett tyskt TV-team från MDR 1 Radio Thüringen följde det tyska laget vart de än gick och flög. De fanns på plats under hela tävlingen och dök upp överallt, när som helst och hur som helst. De hade inga problem med att skicka in mikrofonen och kameran i ansiktet på de stackars tyskorna eller andra som de tyckte skulle bidra.

Det tyska TV-teamet var på plats... överallt.

Det blev sedan en halvtimmes långt reportage som sändes i tysk TV. Reportaget finns numera även i klubbens ägo för den intresserade.

Babajagan

Babajagan är en fest som på ett skämtsamt sätt men med en bit allvar bakom välkomna nya piloter in i systerskapet av VM-piloter. Innan ceremonin får de nya piloterna, noviserna, en gudmor bland de mer erfarna VM-piloterna. Under överinseende av ceremonihäxan (f.d. segelflygaren Lena Bergquist) får novisen sedan, på gudmoderns modersmål (och till allmän munterhet), svära att alltid vara sportslig (inte flyga osportsligt, inte dumpa vatten på andra piloter m.m.), och att ta hand om sina lag. Därefter ska novisen, ensam eller tillsammans med sin gudmor "flyga" på kvasten runt en eld. Efter flygturen signerar novisen sitt löfte genom att kyssa Babajaga-boken (där varje novis har sin egen sida) och ta en sup.

Babajagan har sitt ursprung i en initieringsritual som genomfördes under den första internationella segelflygtävlingen för damer i Leszno i Polen 1973. Att det blev en häxritual beror på att de polska damlandslaget hade valt en flygande häxa som sin symbol för laget och att detta överfördes till den internationella damtävlingen.

Meike Müller, Tyskland under Babajaga-ceremonin.

Ceremonin i Arboga genomfördes helt enligt reglerna (det såg Gill Van der Broeck till) och fick en för ritualen lite exotisk inramning genom häxans sång som skar genom märg och ben, och svensk folkmusik framförd på fiol av Lars Jauring. En egen tillagd programpunkt var brännandet av meteorologen i hopp om att detta offer skulle blidka vädergudarna. Nu blev tävlingsmeteorologen Gunnar Karlsson, som för tillfället surrats fast vid en stege, i sista stund räddad av tävlingsledaren Mats Lundqvist som därmed förstörde sina sista möjligheter till långa tävlingsbanor.

Danska Helle Lundgren förestavar Babajaga-edu för Barbara Silén.

Efter själva ritualen vidtog nationskvällen som anordnades av de lite mindre lagen, bland annat Sverige. Lagen bjöd på lite kvällsvickning i form av grillkorv (att grillas i häxbålet), andra korvar och något slags inlagd potatis och inte att förglömma - sill. Kvällen avslutades med vild dans tills DJ:arna var tvungna att gå och lägga sig för sina föräldrar.

Om tävlingen inte hade riktigt tumme med vädret alla dagar så var vädret under Babajagan perfekt. Den vind som envist hade blåst både dag som natt mojnade och den svenska sommaren visade sig från sin bästa sida.

Gill Van den Broeck

Vad vore dam-VM utan Gill Van den Broeck. Denna belgiska nu drygt 80-åriga dam har varit med i den internationella tävlingsverksamheten för kvinnliga segelflygare så länge den funnits

till. Hon har varit aktiv, team captain, steward, chef steward, medlem av och president för den internationella juryn.

Gill Van den Broeck.

Hon har även dokumenterat alla segelflygmästerskap för damer sedan 1973 i sin bok "History of International Gliding Contests, European and World Championships for Women" och tillägget "5th Women's World Gliding Championships Szeged (Hungary) 2009". Vi i Arboga Flygklubb är oerhört glada att hon tog sig tid att komma till Arboga och där påbörja ett nytt tillägg. Det är dock med en viss bävan vi väntar på hennes dom över Arbogatävlingen, för denna dam har en lika vass som rolig penna.

Avslutningen

"I hereby announce the prizegiving ceremony for the 6th Womens World Gliding Championships 2011 in Arboga, Sweden opened. I give you the Chairman of Arboga Gliding Club, Sven Robertsson..." Orden på bästa skolengelska är mina och inledde den avslutande prisutdelningen för Dam-VM i segelflyg 2011 eller "WWGC" som tävlingen även populärt kallades av de tävlingsfunktionärer som ledsnat på att vricka tungan på den långa officiella tävlingsbenämningen.

Förutom Arboga FK:s ordförande talade i tur och ordning "Mayor of Arboga" Olle Ytterberg, "Chairman of the Swedish Soaring Association" Hans Folkesson, "Vice President of FAI" (och steward) Arild Solbacken samt "President of the Jury" Tor Johannesen. De enda FAI-representanter som inte fick tala var Martina Vigorito (steward, Italien), Juha Silvenoinen (jury, Finland) samt Robert Danewid (jury på distans, Sverige).

I tävlingens tre klasser deltog 47 piloter från 11 nationer. Tävlingen genomfördes från den 11 till den 25 juni under denna sommars absoluta sämsta förutsättningar för segelflyg. Av dessa dagar var fyra dagar officiella träningsdagar och de efterföljande elva tävlingsdagar. Det blev till sist fem (standard och klubb) respektive sex tävlingsdagar (15-m), vilket säger en hel del om den höga klassen på de tävlande.

”And now the medalists...” I 15 m-klassen segrade Susanne Schödel (andra VM-segern) följd av Anne Decourage på andra plats och Alena Netusilova på den tredje. För de som var med under prisutdelningen kan jag nu avslöja att Susanne är från Tyskland, Anne från Frankrike och Alena från Tjeckien, något som jag pinsamt nog glömde bort att säga av pur nervositet.

I klubbklassen segrade populärt nog Agnete Olesen, Danmark med Ayala Liran, England och Amelie Audier, Frankrike på andra respektive tredje plats. Än mer populärt var att vår egen Gunilla Lindell tog silver i standardklassen efter den också tvåfaldige segrarinnan Sue Kussbach från Tyskland. Gaby Haberkern, också Tyskland knep bronset.

Bild 14. Silvermedaljör Gunilla Lindell, Sverige, guldmedaljör Sue Kussbach, Tyskland och bronsmedaljör Gaby Haberkern, Tyskland.

Arboga FK är kända för att klara av det mesta med klubbmedlemmar och deras anhöriga. En höjdpunkt (eller rättare sagt tre höjdpunkter) under avslutningen var när Anna Jauring, på vackert klingande tyska respektive danska, framförde de tre guldmedaljörernas nationalsånger. Enkelt, vackert och värdigt.

Danmark segrade i lagtävlingen.

Det sista priset som delades ut var till segraren i lagtävlingen. Danmark tog efter en stark upphämtning hem segertrofén, en trästaty av större storlek och okänd härkomst. Tävlingen

avslutades sedan formellt i och med att juryns ordförande Tor Johannesen överlämnade FAI-flaggan till representanten för nästa arrangör av WWGC – Frankrike.

Reflektionerna

Den medeltida staden Arboga i landskapet Västmanland är känt för ett antal olika saker beroende på intresse. För den historiskt intresserade hölls i Arboga år 1435 ett riksmöte som traditionellt anses vara Sveriges första riksdag. På detta riksmöte utsågs upprorsmannen och frihetskämpen (beroende på vem som skriver historien) Engelbrekt Engelbretsson till rikshövitsman, en titel han behöll fram tills han blev mördad.

Arboga är också berömt för kung Carl XVI Gustavs felsägning i inledningen av sitt tal då han hälsade Arbogaborna med "Kära örebroare". För historiskt intresserade är medeltidsdagarna i Arboga på sensommaren ett trevligt avbrott och vem har inte hört att "det kommer efter som Arbogaöl" vilket lär syfta på de danska och norska soldater som år 1365 söp sig så fulla i Arboga att de kom för sent till Gataskogen i Enköping och förlorade slaget. Numera är Arboga (åtminstone i vissa kretsar) även känt för att "the 6th Womens World Gliding Championships 2011" genomfördes där i somras. Men vad det innebär för klubben i framtiden är en helt annan historia.

Fransk bogsering...

Jutta Sturm, Frankrike på väg att starta om.